

OSCAR BUXERES SOLER, secretari general de l'Ajuntament de Sitges (Barcelona)

C E R T I F I C O :

Que la Junta de Govern Local, en sessió ordinària celebrada 14 de juny de 2021 va adoptar, entre d'altres, els següents acords:

APROVACIÓ INICIAL DE LA MODIFICACIÓ DEL PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DE SITGES (PEPPACS)

Antecedents:

Vist el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, POUM, de Sitges, aprovat definitivament el Text Refós en data 30 de març de 2006 en compliment de l'acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona de 16 de novembre i publicat al DOGC núm. 4640 de data 24 de maig de 2006.

Vist el Pla Especial de Protecció del Patrimoni i Catàleg de Sitges, aprovat definitivament en data 22 de maig de 1991.

Atès el Decret de data 26 d'octubre de 2016 de la Vicepresidència primera delegada de la Àrea de Territori i Sostenibilitat de la Diputació de Barcelona que subvencionar la redacció de la modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni i el Catàleg de Sitges (MPEPPAC).

En compliment d'aquest encàrrec, al març de l'any 2017 per la Diputació de Barcelona es va lliurar a l'Ajuntament de Sitges el document de Modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni i el Catàleg de Sitges, realitzat pel Servei de Patrimoni Arquitectònic Local (SPAL) i redactat per l'arquitecte Josep Maria Pujol. El document encarregat havia d'adaptar els criteris vigents a la millora i la preservació del patrimoni arquitectònic, arqueològic, ambiental, natural i socioetnològic del municipi de Sitges.

Per la redacció d'aquest document, s'havia de fer un treball de camp i de recerca de béns de la ciutat antiga, de les urbanitzacions de Terramar i del Vinyet, dels pobles de Vallcarca i del Garraf, així com dels béns naturals, les costes i les platges del terme municipal. També estableix un reconeixement específic del patrimoni rural situat en l'àmbit del Parc del Garraf i de l'espai natural dels Colls i Miralpeix, per posar en valor tot un seguit d'elements i construccions tradicionals. En aquest sentit, s'ha incidit en les estructures de pedra en sec com a referents destacats de la tradició agrícola i de les tècniques constructives, que valoritzen el paisatge i la història del territori.

Atès que la Junta de Govern de l'Ajuntament de Sitges de data 27 de maig de 2020 va adoptar els següents acords:

“PRIMER.- *Vist que es donen els supòsits de l'apartat 4 de la DA 3 Reial Decret 463/2020, de 14 de març, i la modificació operada pel Reial Decret 465/2020, de 17 de març, es declara la continuació del procediment per motius estretament vinculats als fets justificatius de l'estat d'alarma / indispensables per a la protecció de l'interès general o per al funcionament bàsic dels serveis.*

SEGON.- SUSPENDRE *l'atorgament de les llicències (declaracions responsables/comunicacions prèvies) d'edificació, reforma i rehabilitació de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, dins de la delimitació de l'àmbit d'actuació urbanística delimitat pel vigent PEPPAC, amb la finalitat de procedir a la Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de Sitges PEPPAC., en el llistat d'elements (edificacions i d'altres) susceptibles de protecció patrimonial, incorporat a l'expedient i al present acord com annex número 1.*

Tot això a l'empara de l'establert a l'article 73.1 del Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya (modificat per la Llei 3/2012, del 22 de febrer), i de conformitat amb els requisits formals i procedimentals previstos legalment.

Els efectes d'aquesta suspensió de llicències no poden durar més d'un any. No obstant això, la seva durada serà de dos anys en cas d'acumulació amb el supòsit d'aprovació inicial de l'instrument de planejament. Un cop exhaurits els efectes de l'acord de suspensió, no se'n pot adoptar cap de nou, per al mateix àmbit i per a idèntica finalitat, fins que no hauran transcorregut tres anys des de la data d'exhauriment dels efectes (art. 74 TRLUC).

TERCER.- SUSPENDRE *la tramitació de plans urbanístics derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització dins de la delimitació de l'àmbit d'actuació urbanística delimitat pel vigent PEPPAC, amb la finalitat de procedir a la Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de Sitges PEPPAC., en el llistat d'elements (edificacions i d'altres) susceptibles de protecció patrimonial, incorporat a l'expedient i al present acord com annex número 1.*

QUART.- PUBLICAR *el present acord en el Butlletí oficial de la Província de Barcelona, en un diari de major difusió de la població, en la pàgina web i el taulell d'anuncis d'aquesta corporació.*

CINQUÈ.- ENCARREGAR *a la Regidoria de Territori que, en el termini d'un any, elabori la Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de Sitges”*

Al maig de 2021, després de la revisió i anàlisi de la proposta inicial entregada per la Diputació, es tanca i es lliura, per a la seva aprovació inicial, el document final de la "Modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg de Sitges" promogut per l'Ajuntament de Sitges per mitjà del Servei del Patrimoni Arquitectònic Local (SPAL) de la Diputació de Barcelona i l'equip redactor per ells designat, que és el format per l'arquitecte Josep Maria Pujol Torres i la historiadora Isabel Artigues Coll.

D'aquest document es desprèn que llur finalitat és crear un instrument normatiu per al desenvolupament de polítiques que permetin la preservació dels elements amb valors patrimonials, i comporta un pla de protecció que inclou les vessants de la promoció tècnica, econòmica i històrica. A més, inclou l'objectiu cultural i històric, que motiva a la ciutadania en el coneixement del patrimoni, com a valor cultural més enllà d'un procés de gestió urbanística convencional.

I els objectius principals de la Modificació del PEPPAC, segons es desprèn del mateix text:

“La modificació del PEPPAC de Sitges ve motivada per la necessitat d'actualitzar les normes i criteris vigents de les proteccions patrimonials dels elements que configuren el patrimoni del municipi i integrar els nous béns patrimonials, paisatgístics, naturals, arqueològics, etnològics, socioculturals i alhora disposar d'unes eines urbanístiques que li permetin assolir una bona gestió de les intervencions en aquest patrimoni.

La Modificació del PEPPAC afecta a la normativa del document existent i amplia criteris, conforme a les Directrius de contingut per als catàleg de béns i plans especials de protecció aprovats per la Generalitat de Catalunya al 2013.

Els béns catalogats del PEPPAC a l'any 1991 van esser 461 elements i 22 conjunts. Els béns inclosos en la modificació del PEPPAC són arquitectònics, arqueològics, ambientals, naturals, paisatgístics, etnològics i socioculturals.

Els elements patrimonials inclosos en una primera etapa de la present modificació, de 2017 són:

Arquitectònics PEPPAC 91	465 béns arquitectònics singulars.
Arquitectònics noves incorporacions	139 béns arquitectònics singulars.
Conjunts arquitectònics PEPPAC 91	22 conjunts arquitectònics
Arqueològics	33 béns arqueològics.
Ambientals i paisatgístics	198 béns ambientals.
Naturals	202 béns naturals.
Etnològics i socioculturals	14 béns etnològics.

Els elements patrimonials inclosos en una segona etapa de dita modificació, de 2021 són:

Arquitectònics noves incorporacions 2021	25 béns arquitectònics i singulars.
Conjunts arquitectònics 2021	2 conjunts arquitectònics
Etnològics i socioculturals 2021	1 bé etnològic. “

Per tant, es proposa un nou document amb un total de 1.101 elements, entre els existents, els incorporats, els modificats i els ampliat.

En definitiva, amb la present Modificació del PEPPAC es vol fixar i adaptar els criteris vigents per a la millora i la preservació del patrimoni. En aquest sentit, els objectius específics de la MPEPPAC són els següents:

1. Crear l'instrument normatiu per al desenvolupament de les polítiques i instruments que permetin la preservació i posada en valor d'aquests elements en aquesta modificació.
2. Comporta un pla de protecció que inclou les vessants de promoció tècnica, econòmica i històrica, així com la de permetre la difusió i coneixement per part de la ciutadania de les noves incorporacions.
3. Inclou també l'objectiu cultural i històric, que motiva a la ciutadania en el coneixement del patrimoni de Sitges, com a valor cultural més enllà d'un procés de gestió urbanística convencional. És a dir, defineix els conjunts ambientals, fronts edificats, edificis i altres elements patrimonial i de valor paisatgístic en el

conjunt del municipi, determinant com han de ser protegits i fixant les bases per desenvolupar la col·laboració entre l'administració i els particulars.

4. Considera que la justificació primordial de preservar el patrimoni no pot ser únicament el seu valor intrínsec, sinó també el seu valor immaterial, a través de la història i la identitat cultural de Sitges. La selecció del béns i els criteris per a la seva protecció, en la majoria dels casos, no està pensada únicament en l'element individual, sinó com a integrant d'un sector identificat, amb valors propis i de configuració d'un determinat teixit o paisatge.
5. Especifica la situació dels jaciments i àrees arqueològiques per tal de poder explicar les mesures preventives necessàries que n'evitin la destrucció o desaparició. També s'indica si es tracta d'un Àrea d'Expectativa Arqueològica, a tenir en compte en situacions futures.
6. Aprofundeix en el coneixement de la seva història i dels trets urbanístics i arquitectònics que els defineixen i caracteritzen.
7. Fa efectiva la capacitat d'integrar cada element arquitectònic en el seu ambient i reconèixer el seu entorn. En aquest sentit es valora la totalitat d'un conjunt, ambient o front edificat, esmentat les seves característiques.

En aquest context i a la vista de l'esmentat document, s'emet el present informe que analitza i valora el contingut i adequació del text sotmès a Aprovació inicial.

Normativa aplicable:

- *Reial decret Legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Sòl i Rehabilitació Urbana (TRLRS).*
- *Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme (TRLUC).*
- *Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme (RLU).*
- *Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local.*
- *Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.*
- *Decret 128/2018, de 16 de març, que regula el règim jurídic dels funcionaris de l'Administració Local amb habilitació de caràcter nacional.*
- *Reglament Orgànic Municipal (en endavant, ROM).*
- *Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel que s'aprova el Reglament d'Organització, Funcionalment i Règim Jurídic de les Entitats Locals (en endavant, ROF).*
- *Llei 9/1993, de 30 de setembre, de Patrimoni Cultural Català*

Fonaments:

PRIMER.- Vist l'informe jurídic de data 22 de març de 2021 emès per PWC, que consta a l'expedient administratiu.

SEGON.- Del PEPPAC 1991 al POUM de 2006.

Del document de la memòria del PEPPAC de 1991, aprovat definitivament el 22 de maig de 1991, actualment vigent, es desprèn que la seva redacció va ser precedida per la necessitat d'adequar els documents urbanístics vigents en aquell moment a les noves disposicions de la Llei del sòl estatal, establerta per la disposició transitòria primera de la Llei 19/1975, de 2 de maig, de reforma de la Llei sobre Règim del Sòl i Ordenació Urbana.

Igualment, en tractar-se d'un Pla Especial, i així resulta de la seva memòria, el PEPPAC va venir motivat o habilitat pel Pla General d'Ordenació Urbana de Sitges de l'any 1989 (article 1 del PEPPAC).

L'objecte declarat del PEPPAC era el de protegir els edificis, instal·lacions, espais urbans i àmbits que eren mereixedors d'aquesta protecció per les seves característiques, arquitectòniques, històriques, artístiques, típiques i tradicionals.

El PEPPAC del 1991 està conformat per la memòria justificativa, les normes urbanístiques i de protecció, l'estudi economicofinancer i els plans d'informació i ordenació (article 3). I incorpora com a annex un catàleg que identifica i sistematitza els elements dignes de protecció (monuments, construccions, edificis d'interès arquitectònic, històric, artístic, elements arqueològics, jardins, parcs o paisatges), establint normes específiques que els hi són pròpies.

Aquest catàleg està conformat per les fitxes d'elements protegits, distribuïdes en 3 volums (volum elements A, volum elements B i volum elements C), els quals, atesa la finalitat protectora, es troben integrats en conjunts històrics o estan contemplats com a edificis aïllats; de tal manera que cada element catalogat conté la seva pròpia fitxa individualitzada, amb la descripció física i jurídica detallada, el tipus de protecció al qual es troba subjecte i el tipus d'intervenció o actuació possible.

Les determinacions dels plànols d'ordenació es complementen amb el contingut de les fitxes relatives a cada element o conjunt del casc antic (tant informatives com definidores del tipus d'actuació sobre l'element).

Per la seva part, les normes urbanístiques del PEPPAC ("**NNUU del PEPPAC**") contenen, amb caràcter general, les directrius de protecció dels elements protegits, no permetent l'enderrocament total o parcial dels immobles catalogats, així com tampoc realitzar obres de reforma, excepte en aquells supòsits excepcionals que així s'estableixi.

Si bé els elements catalogats es poden trobar dins o fora de l'àmbit del conjunt històric-artístic i paratge pintoresc, amb caràcter específic, el PEPPAC conté determinacions pròpies per als edificis situats dins del conjunt històric-artístic i paratge pintoresc del municipi.

Per tant, si bé l'àmbit normatiu del PEPPAC abasta la totalitat del terme municipal (article 2), conté una regulació urbanística i arquitectònica específica per als edificis catalogats dins d'aquest àmbit.

En aquest sentit, l'àmbit del conjunt històric-artístic i paratge pintoresc es troba delimitat en els plans d'ordenació 0.1 "*Ordenació de la zona sotmesa a normativa específica*" i 0.2 "*Ordenació de la zona sotmesa a normativa específica, Passeig Marítim*" i es correspon amb elements catalogats qualificats amb les claus 9, 10, 15, 16 i 20.

Cal assenyalar que és interès en el present informe que la zona de la clau 9 “*nucli antic*”, es troba dividida en 3 subzones, identificades com: 9A “*conjunts*”, 9B “*zona inclosa en la nova delimitació del conjunt històric-artístic i paratge pintoresc, que no està inclosa en els conjunts*” i 9C “*part de l'àmbit a ordenar detalladament*”. Per a aquests, el PEPPAC estableix tant instruccions sobre l'estètica, composició, materials que assegurin la conservació de les característiques de l'edificació, com a paràmetres urbanístics propis. Cal ressaltar que, per als edificis de la clau 9, aquests paràmetres queden supeditats a les fitxes del catàleg (article 28).

Val a dir, que sens perjudici de la necessitat evident d'adaptació del PEPPAC a la normativa actual, aquest es va aprovar amb caràcter indefinit (article 4).

En llur relació amb el POUM, el PEPPAC sembla que únicament prevegi l'aplicació supletòria del Pla General en els supòsits de buit normatiu. En aquest sentit, són varis els preceptes del POUM i de llur Normativa que fan remissió expressa a la regulació del PEPPAC. Tanmateix, el Pla General conté disposicions específiques per als elements protegits. Aquesta regulació urbanística, amb constants remissions creuades, des del PEPPAC al POUM, origina confusió i inseguretats, quant al règim jurídic urbanístic aplicable als elements protegits.

Així les coses, des de la seva aprovació definitiva, és cert que el PEPPAC ha perviscut amb diferents instruments de planejament general del municipi, però si bé aquesta “convivència” amb diferents instruments urbanístics de regulació general (Pla General d'Ordenació Urbanística de 1989, NNSS de 1998 i POUM actual), ha suposat que en els diversos textos vigents s'hagin tingut en compte noves previsions per a la protecció del patrimoni que el PEPPAC no contemplava, així com remissions expresses per a la regulació de determinades zones, també ho és que arribats a aquest moment i a l'actual context normatiu, resulta imprescindible procedir a l'actualització de la normativa urbanística del PEPPAC per adaptar-la a l'actual legislació de protecció del patrimoni arquitectònic, bàsicament la Llei 9/1993, catalana.

Per tant, la normativa urbanística del PEPPAC és objecte de modificació en la nova proposta objecte del present informe. De manera succinta les principals modificacions de la normativa urbanística són les següents:

Article 2. MARC NORMATIU I JURÍDIC DELS BÉNS ARQUITECTÒNICS.

[Article 16. LA COMISSIÓ MUNICIPAL DE PATRIMONI DE SITGES](#)

[Article 17. ACTUACIONS DE LA COMISSIÓ DE PATRIMONI](#)

Article 18. ORDENANCES COMPLEMENTÀRIES

[Article 22. TIPOLOGIES EDIFICATÒRIES I DEFINICIONS](#)

[Article 23. NIVELLS DE PROTECCIÓ](#)

[Article 24. DEFINICIONS DELS NIVELL DE PROTECCIÓ](#)

[Article 25. DEFINICIÓ DELS TIPUS D'INTERVENCIÓ.](#)

[Article 26. INTERVENCIÓ ADMESES EN FUNCIÓ DEL NIVELL DE PROTECCIÓ](#)

[Article 27. DRETS I DEURES DE LA PROPIETAT](#)

Article 36. L·LICÈNCIA PER INTERVENIR EN ELEMENTS CATALOGATS. OBRES MAJORS.

[Article 41. ZONIFICACIÓ](#)

[Article 42. ZONA 9, DISPOSICIONS COMUNES](#)

[Article 51. DE LES PLANTES BAIXES](#)

[Article 52. COMPOSICIÓ DE LES FAÇANES](#)

[Article 53. ELS BALCONS](#)

[Article 55. EL CORONAMENT](#)

[Article 56. LES COBERTES](#)

[Article 57. LA FUSTERIA I SERRALLERIA](#)

[Article 59. ELS MATERIALS DE REVESTIMENT DE FAÇANA](#)

[Article 60. EL CROMATISME](#)

[Article 61. ELS RÈTOLS I ELS ANUNCIS](#)

[Article 62. LES AMPLIACIONS](#)

[Article 63. ELEMENTS I VOLUMS DISCONFORMES](#)

[Article 64. ELEMENTS SOBREPOSATS A LES FAÇANES](#)

[Article 65. ELEMENTS PRIVATIUS DE LA VIA PÚBLICA](#)

Article 66. LES INSTAL·LACIONS TÈCNIQUES

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

En conseqüència, els articles de l'anterior normativa urbanística del PEPPAC que creaven confusió i inseguretats jurídiques ((especialment, els articles 27 a 34) s'han derogat i s'han substituït per una regulació expressa i autònoma del PEPPAC, sense innecessàries remissions al POUM

És especialment destacable la introducció de la Disposició Transitòria Tercera que prescriu la següent obligació per l'Administració Municipal de l'Ajuntament de Sitges, quant a la proposta de declaració de determinats béns com a Bé Cultural d'interès Nacional. Es transcriu, a continuació, la citada Disposició:

“En el termini màxim de 2 anys de l'aprovació de la MPEPPAC, l'Ajuntament de Sitges promourà els expedients per a la declaració d'aquells elements que li correspon considerar com a Bé Cultural d'Interès Nacional, proposat en el pla especial com les Bodegues Güell, Cau Ferrat, Palau Maricel Terra, l'Església del Vinyet i l'Església Parroquial de Sant Bartomeu i Santa Tecla”

Per contra, no és objecte de modificació en la nova proposta del PEPPAC, la normativa urbanística de la clau 13/20, zona hotelera, donat que analitzada la regulació específica del POUM per aquesta clau (article 159 del POUM i Disposició Transitòria Segona) es considera que el PEPPAC és jurídicament insuficient (veure informe jurídic de PWC de data 22 de març de 2021) per alterar aquest règim jurídic urbanístic.

Per tant, la present proposta de PEPPAC respecta i s'ajusta a les condicions edificatòries dels hotels protegits amb la clau 13/20, conforme als paràmetres urbanístics del POUM, sense perjudici de respectar els límits de les fitxes individuals de cada hotel protegit

TERCER.- Referència a la normativa urbanística i sectorial en matèria de protecció del patrimoni historicoartístic aprovada amb posterioritat al POUM i al PEPPAC de 1991.

Certament, com s'ha avançat en l'apartat anterior, amb més de facilitar la sistemàtica d'interpretació i aplicació del planejament vigent vinculat a la protecció del patrimoni, la present proposta de modificació pretén portar el PEPPAC al segle XXI.

El POUM està redactat de conformitat amb les determinacions del Decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei catalana d'urbanisme, que actualment està derogada. Per tant, el TRLUC es va promulgar amb caràcter posterior al POUM.

Per part seva, el PEPPAC, en quant a les determinacions sobre la protecció del patrimoni historicoartístic, està redactat de conformitat amb la Llei de Patrimoni Històric Espanyol. Per tant, la Llei de Patrimoni Cultural Català es va promulgar amb caràcter posterior al PEPPAC.

La normativa urbanística recull el criteri general de que les determinacions que es continguin en els instruments urbanístics de planejament han de ser adequades i necessàries a la seva pròpia finalitat i objecte.

Així, la disposició addicional onzena del TRLUC estableix que el planejament urbanístic ha de tenir en compte les determinacions que conté la legislació sectorial en relació amb el territori i que, en conseqüència, limiten, condicionen o impedeixen la urbanització, l'edificació, la utilització i la divisió o la segregació de finques.

Correspon als òrgans o als departaments que tenen la respectiva competència sectorial vetllar per l'adequació del planejament urbanístic a les determinacions de la legislació sectorial, mitjançant l'emissió dels informes preceptius, la seva representació en els òrgans col·legiats amb competència urbanística i la resta de les accions i mitjans que estableix la legislació aplicable.

La declaració d'un bé immoble com ben cultural d'interès local comporta l'aplicació immediata del règim jurídic establert en la Llei de Patrimoni Cultural Català (article 39).

Finalment, els articles 15, 25, 39 i concordants de la Llei de Patrimoni Cultural Català que han de presidir la protecció dels béns catalogats.

QUART.- Sobre l'obligació que, amb caràcter general, té l'Ajuntament de Sitges de protegir el seu patrimoni històric-artístic mitjançant els instruments i les actuacions pertinents, incloses les relatives al foment administratiu, l'expropiació o el deure de conservació.

Finalment, al·ludir a l'obligació municipal de protegir el seu patrimoni històric-artístic.

L'article 46 de la Constitució Espanyola ("CE") assenyala que els poders públics garantiran la conservació i promouran l'enriquiment del patrimoni històric, cultural i artístic dels pobles de l'estat espanyol i dels béns que l'integren, qualsevol que sigui el seu règim jurídic i la seva titularitat.

L'article 148.1.16 de la CE atribueix en gran manera la capacitat legislativa de protecció i conservació del patrimoni cultural a les Comunitats Autònomes.

Aquesta determinació específica competencial de la legislació bàsica estatal es pot veure reflectida en la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local ("RBRL"), l'article del qual 25.2 assenyala: *"El municipi exercirà en tot cas, competències, en els termes de la legislació de l'Estat i de les CC.AA. en les següents matèries: ... e) patrimoni historicoartístic.*

Una de les vies que tenen els Ajuntaments per a exercir aquesta potestat és el planejament urbanístic, alhora que norma jurídica reglamentària i instrument de previsió d'objectius, amb les seves corresponents determinacions vinculants i en el seu cas indicatives.

D'acord amb el marc legal urbanístic, el planejament urbanístic ha d'abordar el concepte de desenvolupament urbanístic sostenible entenent-ho com la utilització racional del territori i el medi ambient, amb la conjuminació de les necessitats de creixement amb la preservació dels recursos naturals i dels valors paisatgístics, arqueològics i culturals, per tal de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures (article 3 del TRLUC).

Així, la preservació del patrimoni cultural es configura com una directriu del planejament urbanístic que ha de preservar els valors paisatgístics d'especial interès, el sòl d'alt valor agrícola, el patrimoni cultural i la densitat dels municipis, i ha d'incorporar les prescripcions adequades perquè les construccions i les instal·lacions s'adaptin a l'ambient on estiguin situades, o bé on s'hagin de construir, i no comportin un demèrit per als edificis o les restes de caràcter històric, artístic, tradicional o arqueològic existents a l'entorn (article 9.3 del TRLUC).

En el cas dels conjunts històrics, les zones arqueològiques, les zones paleontològiques, els llocs històrics i les zones d'interès etnològic i en el cas dels entorns de protecció de qualsevol bé cultural d'interès nacional, l'Ajuntament corresponent elaborarà un instrument urbanístic de protecció o adequarà un vigent (article 33.2 de la Llei de Patrimoni Cultural Català).

Com a instruments urbanístics per a la protecció del patrimoni, a part d'un pla director urbanístic i d'un pla general, està el planejament derivat.

Tal com ARRANZ MARINA explica, malgrat que les determinacions de protecció del patrimoni poden anar contingudes en altres instruments de planejament, resulta d'especial rellevància disposar d'aquests plans especials, com ha acreditat la tradició i pràctica administrativa; ja que aquests plans resulten més adequats per incorporar amb major precisió i detall les determinacions necessàries i s'aborden de forma més adequada les problemàtiques que se citen. Ja la Llei de Patrimoni Històric Espanyol va establir l'obligació als municipis de redactar un Pla Especial de Protecció de l'àrea afectada per la declaració d'un Conjunt Històric com a béns d'interès cultural (article 20 de la Llei de Patrimoni Històric Espanyol).

I, és que, entre les finalitats del pla especial urbanístic estan la protecció de béns catalogats (article 67.1 del TRLUC). El catàleg de béns protegits no és un instrument d'ordenació independent, sinó un complement dels plans generals i plans especials. La seva funció principal és la preservació dels valors existents en l'àmbit del pla urbanístic per mitjà de l'establiment de mesures urbanístiques de protecció jurídica, d'acord amb les determinacions de la normativa de patrimoni cultural.

Així, el planejament ha de tenir en compte els béns patrimonials, tant els existents com els proposats, recollits en el Catàleg, i establir les determinacions urbanístiques necessàries per a mantenir els seus valors, tenint especial cura amb els seus entorns.

Al costat d'aquesta potestats de protecció a través del planejament urbanístic, podem destacar les d'expropiació i sanció que al costat de les seves característiques generals tenen un vessant en relació amb el patrimoni cultural.

Com és ben sabut, la preservació, el manteniment i la conservació dels béns protegits és un deure inherent per als propietaris (articles 21 i 25 de la Llei de Patrimoni Cultural).

L'Ajuntament ha de vetllar per la integritat del patrimoni (compliment de la prohibició d'enderrocament, de la correcta aplicació dels criteris d'intervenció, etc.), amb capacitat sancionadora (article 25 de la CE i 25 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic, "LRJSP").

Aquestes facultats juntament amb el privilegi d'executivitat i executorietat (execució forçosa dels seus actes) i la facultat d'inspecció confereixen a l'Ajuntament de Sitges un conjunt de poders jurídics amb caràcter vinculant i coercitiu sobre els particulars que es converteixen en veritables instruments per a exercitar el principi rector de la política social i econòmica establert per l'article 46 de la Constitució.

En aquesta línia, l'Ajuntament també està facultat per a acordar l'expropiació, per causa d'interès social (article 67.4 de la Llei de Patrimoni Cultural Català). L'article 16 del PEPPAC determina l'expropiació dels edificis catalogats per part de l'Ajuntament quan el propietari no realitzi les obres d'adaptació requerides pels plans, normes o projectes de caràcter històric o artístic.

Finalment, cal recordar que l'Ajuntament té, en tot cas, un deure de foment i difusió de la protecció dels béns catalogats.

Entre les mesures de foment, destaquen els preceptes de la Llei de Patrimoni Cultural Català dedicats a l'ajuda de l'adquisició i gestió de béns catalogats, així com les bonificacions i exempcions fiscals (articles 54 i següents).

Així mateix, el propi PEPPAC, en el seu article 17 recull la labor de foment mitjançant exempcions i bonificacions fiscals, així com amb l'assessorament tècnic per a l'execució de conservació i restauració dels elements catalogats i dels inclosos en àmbits dels conjunts.

CINQUÈ.- Vigència i modificació del PEPPAC conforme al POUM i al propi PEPPAC.

El PEPPAC es va redactar de conformitat amb les disposicions del Pla General de 1989, configurant-se com a normativa de desenvolupament en matèria de protecció del patrimoni. Posteriorment, ha quedat integrat en els successius instruments urbanístics que, amb caràcter d'ordenació general del territori, s'han anat aprovant. Val a dir que el PEPPAC es va aprovar amb caràcter indefinit (article 4).

Dit l'anterior, sobre el PEPPAC recau un mandat de modificació a fi d'adequar-se al POUM i a la normativa catalana de patrimoni cultural.

Així, l'article 21.3 de les NNUU del POUM, estableix que qualsevol alteració de les determinacions ha d'adaptar-se a la normativa del patrimoni vigent, i així diu concretament: *“qualsevol alteració de les determinacions del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de Sitges requerirà la tramitació de la seva modificació i, en qualsevol cas es modificarà per tal d'adaptar-lo al POUM i a la normativa de patrimoni vigent. En qualsevol cas la protecció de tots els béns catalogats (BCIN o BCIL) preval sobre el planejament urbanístic.”*

Per part seva, la previsions sobre la protecció del patrimoni contingudes en la memòria del POUM diuen el següent:

“Una vegada aprovat definitivament en POUM es procedirà a la revisió del PEPPAC”

“Cal tenir especial cura a adequar el planejament a la nova circumstància dels béns ja que estan sotmesos al règim de protecció que la Llei del Patrimoni Cultural Català estableix per als béns catalogats (arts. 15, 25, 39 i concordants).”

“Com s'ha dit el POUM incorporarà íntegrament el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg Municipal de Sitges, i a més el mateix POUM afegeix nous elements que no havien estat considerats, com ara les barraques de vinya que es relacionen en la Normativa Urbanística i s'estableix la necessitat de completar la documentació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni amb la millora de les fitxes de la localització dels elements, aprofitant la recent base topogràfica. També es proposa que es corregeix errades de lèxic i altres detectades pels tècnics municipals en aquests darrers anys”

Cal assenyalar que els compromisos, previsions i justificacions de la memòria d'un pla són vinculants i obliguen a que el contingut del pla sigui congruent amb aquestes. Aquestes previsions vénen a suposar que quan el POUM es va aprovar l'any 2006, el PEPPAC s'havia d'adequar a la normativa de patrimoni catalana.

I, és que, efectivament, el PEPPAC va ser redactat de conformitat amb la Llei de Patrimoni Històric Espanyol, però no conforme a la Llei de Patrimoni Cultural Català, que va ser promulgada posteriorment.

Això suposa de facto una inadequació de les normes de protecció del patrimoni del municipi. Així, per exemple, la categoria de béns establerta per la Llei de Patrimoni Cultural Català (béns culturals d'interès nacional “BCIN”, béns culturals d'interès local “BCIL” i espais de protecció arqueològica “EPA”, així com tracta dels entorns de protecció) no es contempla per les normes urbanístiques del PEPPAC.

Igualment, el PEPPAC no recull les directrius marcades per la Generalitat per al contingut dels plans especials de protecció. Per exemple, les directrius de la Generalitat marquen 5 nivells de protecció a assignar a cadascun dels béns incorporats en el catàleg en funció dels seus valors a protegir: (i) nivell de protecció 1: Integral; (ii) nivell de protecció 2: conservacions; (iii) nivell de protecció 3: parcial; (iv) nivell de protecció 4: protecció ambiental i; (v) nivell de protecció 5: documental. Doncs bé, enfront d'això, el PEPPAC contempla 7 nivells de protecció.

Per tant, cal procedir a la modificació del PEPPAC a fi de donar compliment al mandat del POUM i d'adequar-se, en tot cas, congruentment, amb la normativa sectorial de protecció del patrimoni actualment vigent a Catalunya.

Això condueix a considerar la obligació de la seva modificació.

Ateses les circumstàncies i les mancances del PEPPAC, considerem que la via jurídica urbanística per a aquesta adaptació és la MODIFICACIÓ del PEPPAC íntegrament, més tenint en compte que així ho disposa l'article 21 de les NNUU del POUM.

Així mateix, perquè no sigui necessari la prèvia o simultània modificació o revisió del POUM, resta acreditat al present expedient que l'alteració pretesa pel PEPPAC no afecta la "estructura fonamental" en els termes exposats anteriorment (classificació del sòl, elements fonamentals de l'estructura general i orgànica del territori, estàndards urbanístics, etc.).

Aquesta adaptació es pot dur a terme a través d'una revisió o d'una modificació del PEPPAC.

En aquest sentit, i tal i com analitza i conclou l'abans esmentat informe de PWH, la revisió d'un pla procedeix quan es pretén l'adopció de nous criteris respecte a l'estructura general i el model d'ordenació o respecte a la classificació de sòl preestablert (article 112.2 del RLUC). Tanmateix, procedeix la modificació, sensu contrari, per a qualsevol altra modificació del planejament que afecti a aspectes puntuals o canvis aïllats del pla que no suposin l'adopció de nous criteris respecte a l'estructura general.

Al procediment que ens ocupa el nou text no suposa l'adopció de nous criteris respecte a l'estructura general orgànica, ni el model d'ordenació, suposant només una modernització tan del contingut de les fitxes, com la tècnica normativa, proposant-se canvis aïllats del text original.

Finalment, cal dir que respecte a la seva modificació, el text del PEPPAC únicament al·ludeix al tràmit procedimental, fent referència als tràmits seguits per a la seva aprovació i establint que, en tot cas, la modificació per inclusió o exclusió dels elements o conjunts haurà d'estar motivada, aportant els dictàmens pericials corresponents. Aquests judicis tècnics, tan arquitectònics, com històrics, consten incorporats a la documentació que s'informa.

SISE.- Significat, abast i límits de l'*ius variandi* en matèria de planejament urbanístic.

En relació a l'abast i els límits de la revisió o modificació del planejament urbanístic i els límits que ha de respectar l'exercici de la potestat discrecional del planejament per part de l'Administració ("*ius variandi*") i, per tant, el correlatiu abast dels límits del planejament (el principi de jerarquia normativa, els estàndards urbanístics i les normes de directa aplicació) la Constitució Espanyola (art. 9.3) garanteix la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics, que estan, igual que els ciutadans, subjectes a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic (art. 9.1).

La potestat discrecional del planejament, "*ius variandi*", és una de les facultats del planejador de revisar o modificar la planificació d'una part del territori, en atenció a les diverses alternatives igualment justes.

El "*ius variandi*" reconegut a l'Administració per la legislació urbanística (a Catalunya, articles 94 i següents del TRLUC), es justifica en les exigències de l'interès públic, actuant per a això discrecionalment (no arbitràriament) i sempre amb observança dels principis continguts en l'article 103 de la CE, que estableix el principi de que les

Administracions Públiques serveixin als interessos generals i actuïn d'acord amb el principi d'eficàcia

Respecte a la justificació, la jurisprudència assenyalava la necessària motivació de l'abast del tipus de pla (pla general o de desenvolupament) i del tipus d'adaptació (revisió o modificació) en el document de la memòria.

En aquest cas, a la Memòria del document que s'informa, resten justificats els motius i objectius de la modificació que es tramita, deixant palesa la necessitat d'actualitzar les normes i criteris vigents de les proteccions patrimonials dels elements que configuren el patrimoni del municipi de Sitges i la necessitat d'integrar els nous béns patrimonials, paisatgístics, naturals, arqueològics, etnològics, socioculturals dins aquest Catàleg, alhora de disposar d'unes eines urbanístiques que permetin assolir una bona gestió, control i protecció del patrimoni històric i cultural en les intervencions que es pretenguin fer i que l'ajuntament ha d'autoritzar en aquest patrimoni (pàgines 33 i següents de l'esmentada Memòria).

Cal dir que la jurisprudència permet, com a regla general, que a major escala (pla general) valguin motivacions més genèriques i que, a mesura que es descendeix, és necessària una major concreció.

Així, la discrecionalitat, ja sigui mitjançant la tècnica de control dels elements reglats, ja sigui mitjançant altres tècniques (desviació de poder, control dels fets determinants o pels principis generals del Dret que permeten a l'ordre jurisdiccional contenciós-administratiu verificar si l'Administració s'ha apartat dels interessos generals als que ha de servir.

Certament, el control jurisdiccional de l'Administració (article 106.1 de la CE), s'estén no només als aspectes del planejament sinó també a les seves determinacions de caràcter discrecional.

De l'anterior es desprèn que la facultat d'alterar el planejament no és absoluta, sinó que, com tota actuació administrativa, està subjecta a uns límits. Aquests límits s'han anat concretant per la llei, la jurisprudència i la doctrina en:

Principi de jerarquia.

Una de les conseqüències que es deriven del caràcter normatiu i de la naturalesa reglamentària dels plans urbanístics és el seu sotmetiment al principi de jerarquia normativa (article 9.3 de la CE).

Aquest principi es concreta en la prohibició que afecta a totes les disposicions administratives de vulnerar els preceptes continguts en una altra de rang superior

Amb això signifiquem que els plans, en general, s'integren en l'ordenament d'acord amb criteris jeràrquics, per raó de la seva funcionalitat i àmbit territorial respectiu, de tal forma que els de rang inferior no poden modificar, contravenir o derogar els superiors.

Els principis de relació entre els instruments urbanístics marquen que els plans urbanístics han de ser coherents amb les determinacions del pla territorial general i dels plans territorials parcials i sectorials i facilitar el seu compliment.

Alhora, els plans especials de protecció del patrimoni històric i/o cultural, són instruments de planejament urbanístic territorial, que desenvolupen, complementen, substitueixen o es redacten en absència de planejament general o d'instrument d'ordenació territorial, o per a regular determinacions no previstes en aquests.

Així, l'article 93.2 del RLUC determina que a aquests plans de protecció els corresponen, entre altres: (i) la justificació i identificació dels elements, àmbits i valors objecte de protecció; (ii) la definició i regulació de categories diferenciades de protecció; (iii) l'establiment de les mesures de protecció adequades, com ara la regulació dels usos admissibles o incompatibles, de les actuacions i obres permeses i prohibides sobre els elements o àmbits protegits, dels paràmetres edificatoris d'obligat compliment, o d'altres.

En l'actuació dels plans especials de protecció, cal distingir si existeix o no prèviament un instrument de planejament general. La normativa urbanística catalana, permet aprovar plans especials en municipis que no comptin prèviament amb un instrument de planejament general; si bé Sitges sí que comptava amb un planejament general aprovat en el moment d'aprovar-se definitivament el PEPPAC, per la qual cosa estarem a les disposicions dels plans especials amb planejament general aprovat previ.

Per aquesta naturalesa desenvolupadora (i no autònoma) del PEPPAC, la legislació urbanística assenyala la seva supeditació a les determinacions del planejament urbanístic general, havent d'ajustar les seves determinacions a les del pla que desenvolupa (article 67.2 del TRLUC).

L'article 92.3 del RLUC desenvolupa que en cap cas els plans especials urbanístics poden substituir el pla d'ordenació urbanística municipal en la seva funció d'ordenació integral del territori, per la qual cosa no poden alterar la classificació del sòl.

D'aquesta manera, la regla general és que, el planejament general fixi l'àmbit i contingut que hagi tenir el pla especial de protecció, de manera que aquest desenvolupi i completi al planejament general.

No obstant això, la moderna doctrina i jurisprudència reconeixen que el principi de jerarquia per si sol no permet construir correctament l'entramat de relacions entre el planejament general i el de desenvolupament, ni és l'únic principi que regeix en aquestes relacions. Aquest aspecte és particularment predicable de les relacions entre els instruments de planejament general i els plans especials.

Així, en la dinàmica Pla General-Pla Especial, el Tribunal Suprem ha flexibilitzat en alguns casos aquest principi de jerarquia enfront del principi d'especialitat dels plans especials, en raó de l'especificitat del seu objecte, perquè ordenen recintes i conjunts artístics, la protecció del patrimoni, pretenen el sanejament de la ciutat, l'ordenació del subsòl, etc. La Sentència del Tribunal Suprem, de 29 octubre de 2010 (rec. 1381/2006) diu el següent:

“Los planes especiales, a diferencia de los demás instrumentos de planeamiento, no ordenan el territorio desde una perspectiva integral y global, sino que su punto de vista es más limitado o sesgado porque atiende a un sector concreto y determinado. Esta diferencia tiene su lógica consecuencia en las relaciones con el plan general, pues si su subordinación fuera puramente jerárquica quedaría el plan especial sin ámbito propio sobre el que proyectarse, toda vez que no puede limitarse a reproducir lo ya

ordenado en el plan general. Téngase en cuenta que el plan especial precisa un campo concreto de actuación en función de los valores que persiga y en de los objetivos que se haya propuesto.

Pero, aunque su relación no sea explicable exclusivamente por el principio de jerarquía, e introduzca en sus relaciones normativas con el plan general el principio de especialidad, ello no quiere decir que la jerarquía no tenga aplicación en tal relación y que la autonomía o independencia del plan especial sea plena, que no lo es. En efecto, el ámbito sectorial que regula el plan especial no puede alcanzar hasta sustituir el planeamiento general en la función que le es propia, como acontece con la clasificación del suelo o la fijación de la estructura general, que constituyen determinaciones vedadas al plan especial, en los términos que seguidamente veremos”.

Com hem vist, la jurisprudència té assentat que el principi d'especificitat li atorga al pla especial cert marge d'apreciació sobre determinats objectius singulars del pla general, amb certs límits derivats del principi de jerarquia normativa, que suposa, en el present cas, l'adaptació del PEPPAC no vulnera les determinacions del POUM, en la mesura que incorpora i regula aspectes propis d'un pla especial de protecció patrimonial.

Estàndards urbanístics.

Com recull la STS de 6 de juny de 1995, el “ius variandi” té uns límits propis derivats del necessari acatament dels estàndards urbanístics previstos en la legislació general sobre el sòl i la seva ordenació, no menys que a l'adequada satisfacció de les necessitats socials i de l'interès públic al servei del qual ha d'estar subordinada l'ordenació territorial amb absència, en tot cas, de qualsevol mena d'arbitrarietat.

GARCÍA DE ENTERRÍA i PAREJO ALFONSO, defineixen “estàndard urbanístic” com aquella determinació material d'ordenació establerta per la Llei no a fi de regular directament l'ús del sòl i de les construccions, sinó amb la finalitat específica d'establir el criteri de fons a observar obligatòriament pel planejament urbanístic.

La finalitat o objecte principal de l'estàndard urbanístic és obligar al planejador a que inclogui uns paràmetres bàsics de caràcter no negociable assegurant, d'aquesta manera, un mínim inderogable de qualitat de vida en l'espai urbà.

Cal dir, que la present modificació no afecta a cap estàndard urbanístic.

Normes legals de directa aplicació.

Les normes d'aplicació directa imperatives són disposicions de rang legal i reglamentari que s'apliquen amb caràcter necessari o imperatiu, existeixi o no planejament territorial o urbanístic. Vinculen, per tant, a l'Administració amb competències en la matèria i a l'operador urbanístic (públic o privat, sigui propietari de sòl o exerceixi la iniciativa privada en actuacions urbanístiques).

Per exemple, de la prohibició de construccions i usos urbanístics pròxims a béns de domini públic amb regulació sectorial pròpia, destaquem: (i) els articles 13 a 15 de la Llei Ferroviària de Catalunya estableixen, com a distància de protecció de la infraestructura ferroviària en sòl urbà consolidat, 5 metres per a la zona de domini públic ferroviari i 8 metres per a la zona de protecció i; (ii) els articles 23 i 25 de la Llei de Costas estableixen 100 metres de servitud de protecció en els quals no es podrà

edificar, que recau sobre els terrenys contigus a la ribera de la mar per raó de protecció del domini públic marítim-terrestre, i que es mesura terra endins des del límit interior de la ribera de la mar.

En aquest cas, lògicament, la normativa a la qual està sotmesa la present modificació és la Legislació de patrimoni, tan estatal com autonòmica, circumstància que suposa, precisament, una de les seves principals causes i objectius.

SETÈ.- Límits a la modificació del PEPPAC sense necessitat de modificar el POUM.

Conforme a la memòria del POUM les modificacions del PEPPAC que no afectin a les previsions fetes pel POUM de caràcter general no faran necessària la modificació del mateix.

En aquest sentit es reiterada la jurisprudència que es pronuncia definint el que es considera estructura fonamental dels POUMS i les determinacions d'ordenació general que són vinculants per al planejament de desenvolupament, inclosos els plans especials de protecció. En aquest punt, les relacions entre tots dos tipus d'instruments es regeixen especialment pel principi de jerarquia.

No obstant això, amb les cauteles i límits establerts en el present apartat de l'informe, certes determinacions dels plans especials amb els altres instruments de planejament es regeixen pel principi d'especialitat atès l'objecte o finalitat del pla especial.

En aquest sentit, es podria entendre que el PEPPAC pot alterar, via modificació o via revisió, les determinacions del POUM, sempre que respectin la "estructura fonamental" d'aquest; en cas contrari, per a això, seria necessària la prèvia o simultània adaptació del POUM.

L'adaptació de les disposicions del POUM, mitjançant l'adaptació autònoma del PEPPAC, via modificació, està subjecta als principis de jerarquia i d'especialitat que es poden concretar en que el PEPPAC no pot alterar l'estructura fonamental del POUM. La present modificació del PEPPAC no requereix, pel seu contingut i abast, l'alteració prèvia o simultània del POUM.

Per tant, si bé un dels elements que integren l'estructura fonamental del POUM és "els elements a protegir" (article 65.1.f del RLUC), entenem que això, en sòl urbà o urbanitzable, fa referència al catàleg d'elements objecte de protecció i no a la protecció en sí o a les regles de protecció dels bens catalogats (tasca encomanada als plans especials per l'article 67.1.b del TRLUC i 93.2.c del RLUC).

En aquest sentit, és jurídicament viable que la modificació del PEPPAC introdueixi les alteracions en les disposicions dels elements protegits de la zona del nucli antic disposats pel POUM que proposa el document examinat. I, això, perquè el propi POUM habilita expressament al PEPPAC, disposant que serà aquest instrument el que regeixi per a aquests elements.

VUITÈ.- L'instrument de planejament que es promou s'ajusta als arts. 67.1 b) del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya (en endavant, LLUC), sobre contingut de l'actuació proposada.

De conformitat amb l'art. 73.2 del la LLUC, s'estableix que l'aprovació inicial dels instruments de planejament urbanístic comporta la necessitat de suspendre la tramitació de plans derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, com també de suspendre l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, en els àmbits en que les noves determinacions comportin una modificació del règim urbanístic; de conformitat amb les grafies dels plànols i les determinacions normatives de les fitxes que són objecte de regulació per l'instrument de planejament que ens ocupa.

D'acord amb l'art. 74.1 de la LLUC, procedeix acordar la suspensió pel termini màxim de 1 any legalment establert.

Examinada la documentació aportada a l'expedient de data 07 de juny de 2021, el Cap de Servei de Planejament i Gestió Urbanística de l'Ajuntament de Sitges i l'arquitecte municipal adscrit al Servei de Planejament i Gestió Urbanística, identificat amb el CSV **f2b7a749-2a28-433c-93e5-6f32c9dfd37d**, **INFORMEN FAVORABLEMENT** l'aprovació inicial de la present "Modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg de Sitges" amb l'adopció de l'acord de suspensió de llicències, sense perjudici de les determinacions que puguin fer l'informe preceptiu de Secretaria General de l'Ajuntament de Sitges, proposant l'adopció dels següents acords per la Junta de Govern Local de l'Ajuntament:

"PRIMER.- APROVAR inicialment la *Modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg de Sitges (PEPPACS)*, conforme als següents documents dels Annexos (volums del 3 al 9 fitxes dels bens), redactat per Josep Maria Pujol Torres arquitecte, Jaume Marsé Ferrer biòleg, Adrià Cabezas Sanchez historiador i Javier Fierro Macia arqueòleg de l'ISPAL.

SEGON.- SOL·LICITAR informe d'Avaluació Ambiental Estratègica simplificada respecte a la proposta de modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg de Sitges (PEPPAC).

TERCER. SOTMETRE la *Modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg de Sitges (PEPPACS)*, a informació pública pel termini de quaranta cinc dies de conformitat amb l'art. 85.4 en relació amb l'article 86 bis del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'Urbanisme (TRLUC).

QUART.- PUBLICAR aquest acord en el Butlletí oficial de la Província de Barcelona, en un dels diaris de premsa periòdica de més divulgació en l'àmbit municipal o supramunicipal així com donar a conèixer la convocatòria d'informació pública per mitjans telemàtics de conformitat amb l'art. 23.1 del Decret 305/2006 pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme (RTRLUC).

CINQUÉ .- SUSPENDRE, durant el termini d'un any, la tramitació de plans derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, com també de suspendre l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, en els àmbits en que les noves determinacions comportin una modificació del règim urbanístic, de conformitat amb les grafies dels plànols i les determinacions normatives de les fitxes que són objecte de regulació per l'instrument de planejament que ens ocupa.

SISÉ - DISPOSAR que, de conformitat amb l'article 102.4 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, mentre estigui en tramitació la modificació Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg de Sitges (PEPPACS) es poden tramitar projectes ordinaris d'obres municipals i llicències fonamentades en el règim vigent que siguin compatibles amb les determinacions del nou planejament inicialment aprovat, en el cas que la naturalesa dels canvis proposat, no posi en risc l'aplicació del nou planejament una vegada definitivament aprovat.

SETÉ.- SOL·LICITAR informe a:

- Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme
- Departament de Cultura. Direcció General de Patrimoni Cultural
- Institut Geològic de Catalunya
- Diputació de Barcelona, Gerència de Serveis d'Espais Naturals
- Oficina Territorial Ambiental de Barcelona
- Demarcació de Costes de Catalunya

VUITÉ - NOTIFICAR aquests acords, de manera individualitzada, a tots els propietaris dels bens immobles que es proposen catalogar i protegir com a béns arquitectònics singulars."

Vist el Decret d'alcaldia núm. 1041/20 de data 5 de setembre de modificació del Decret d'Alcaldia 765/20 que modifica els anteriors amb núm. 656/2019, 782/2019, 1438/2019 i 759/20220 relatius a la delegació d'atribucions en favor de la Junta de Govern Local, a la creació de regidories i delegacions d'atribucions en favor dels seus titulars.

Vist el Decret d'alcaldia núm. 766/20 de data 1 de juliol de modificació dels Decrets 531/2019 i 760/2020 de nomenaments dels membre de la Junta de Govern Local i Tinents d'Alcalde de l'Ajuntament de Sitges, i d'establiment de la periodicitat de les seves sessions.

Vistes les conclusions de l'informe proposta s'adopten els següents acords:

PRIMER.- APROVAR inicialment la Modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg de Sitges (PEPPACS), conforme als següents documents dels Annexos, redactat per Josep Maria Pujol Torres arquitecte, Jaume Marsé Ferrer biòleg, Adrià Cabezas Sanchez historiador i Javier Fierro Macia arqueòleg de l'ISPAL.

SEGON.- SOL·LICITAR informe d'Avaluació Ambiental Estratègica simplificada respecte a la proposta de modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg de Sitges (PEPPAC).

TERCER. SOTMETRE la Modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg de Sitges (PEPPACS), a informació pública pel termini de quaranta cinc dies de conformitat amb l'art. 85.4 en relació amb l'article 86 bis del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'Urbanisme (TRLUC).

QUART.- PUBLICAR aquest acord en el Butlletí oficial de la Província de Barcelona, en un dels diaris de premsa periòdica de més divulgació en l'àmbit municipal o supramunicipal així com donar a conèixer la convocatòria d'informació pública per mitjans telemàtics de conformitat amb l'art. 23.1 del Decret 305/2006 pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme (RTRLUC).

CINQUÉ .- SUSPENDRE, durant el termini d'un any, la tramitació de plans derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, com també de suspendre l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, en els àmbits en que les noves determinacions comportin una modificació del règim urbanístic, de conformitat amb les grafies dels plànols i les determinacions normatives de les fitxes que són objecte de regulació per l'instrument de planejament que ens ocupa.

SISÉ - DISPOSAR que, de conformitat amb l'article 102.4 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, mentre estigui en tramitació la modificació Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg de Sitges (PEPPACS) es poden tramitar projectes ordinaris d'obres municipals i llicències fonamentades en el règim vigent que siguin compatibles amb les determinacions del nou planejament inicialment aprovat, en el cas que la naturalesa dels canvis proposat, no posi en risc l'aplicació del nou planejament una vegada definitivament aprovat.

SETÉ.- SOL·LICITAR informe a:

- Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme
- Departament de Cultura. Direcció General de Patrimoni Cultural
- Institut Geològic de Catalunya
- Diputació de Barcelona, Gerència de Serveis d'Espais Naturals
- Oficina Territorial Ambiental de Barcelona
- Demarcació de Costes de Catalunya

VUITÉ - NOTIFICAR aquests acords, de manera individualitzada, a tots els propietaris dels bens immobles que es proposen catalogar i protegir com a béns arquitectònics singulars.

Annexos:

- **01 VOLUM 0 RESUM BÀSIC** (CSV 54589865-f4bb-491d-bcdc-c1d5940790d7)
- **02 VOLUM I II MEMORIA MODIFICACIO** (CSV 1c9eb7f8-9ec8-4925-b65d-16cd11d20f5b)
- **03 VOLUM I II NORMATIVA MODIFICACIO** (CSV ded88efa-a3f0-46b1-a860-5215bb629092)
- **04 VOLUM III 1 FITXES BENS ARQUITECTONICS PEC 1991 1 - 66** (CSV 80aceeab-26a2-4515-81cd-b172947e7cb2)
- **05 VOLUM III 2 FITXES BENS ARQUITECTONICS PEC 1991 67 -125** (CSV 3530b4a6-a79b-4b2c-b97f-a667378ff1bc)
- **06 VOLUM III 3 FITXES BENS ARQUITECTONICS PEC 1991 126 – 215** (CSV b0dfdef9-af99-49b9-9522-e6b550a5c947)
- **07 VOLUM III 4 FITXES BENS ARQUITECTONICS PEC 1991 216 – 312** (CSV 5bda4f6b-9eb5-411a-b970-89229677625a)
- **08 VOLUM III 5 FITXES BENS ARQUITECTONICS PEC 1991 313 – 387** (CSV fc3d9971-aa5b-4b12-ab64-20e8ea29b318)
- **09 VOLUM III 6 FITXES BENS ARQUITECTONICS PEC 1991 388-461** (CSV 6eccb020-2962-4f8e-b6c8-2cd4b59b562b)

- **10 VOLUM IV 1 FITXES BENS ARQUITECTONICS INCORPORATS 2017 462-522** (CSV 3db4cb9f-f0ea-458e-b383-1f42f16b31f1)
- **11 VOLUM IV 2 FITXES BENS ARQUITECTONICS INCORPORATS 2017 523-600** (CSV b73c6c07-440d-4829-be2b-15ba9ff2e694)
- **12 VOLUM V FITXES CONJUNTS ARQUITECTONICS** (CSV c996103f-d3f2-4289-93cd-38cb2ad1f811)
- **13 VOLUM VI 1 FITXES BENS NATURALS 1-101** (CSV 29b6b5f7-c3df-4bff-88fc-129467ddd6ea)
- **14 VOLUM VI 2 FITXES BENS NATURALS 102-202** (CSV 5c2916ca-e9a9-4648-85f9-e1ab9c96c624)
- **15 VOLUM VII 1 FITXES BENS AMBIENTALS-PAISATGISTICS 1-98** (CSV 18259c5f-f89b-4a05-8899-4248a4922c63)
- **16 VOLUM VII 2 FITXES BENS AMBIENTALS-PAISATGISTICS 99-198** (CSV 422f7841-bd78-4279-afd9-e7d125282739)
- **17 VOLUM VIII FITXES BENS ARQUEOLOGICS** (CSV 7426cf6a-236c-448d-af2f-976bdccd730f)
- **18 VOLUM IX FITXES BENS SOCIOCULTURALS – ETNOLOGICS** (CSV 952abff5-ef8e-4c79-8ff4-cb8e54e9efdb)
- **19 VOLUM XI QUADRE RESUMS** (CSV e5b71b9c-5219-4c81-a8ee-d8f1a792b361)
- **20 VOLUM XI 1 QUADRE RESUM ELEMENTS ARQUITECTONICS EXISTENTS** (CSV 20213a354488-9c15-47e3-8b0e-a65753236a54)
- **21 VOLUM XI 2 QUADRE RESUM ELEMENTS ARQUITECTONICS INCORPORATS 2021** (CSV 035871a0-eea6-4885-923b-35d8cbd9fe1f)
- **22 VOLUM XI 3 QUADRE RESUM CONJUNTS ARQUITECTONICS 2021** (CSV 5ee1831c-748c-4301-9418-ea7113355eef)
- **23 VOLUM XI 4 QUADRE RESUM ELEMENTS ARQUEOLOGICS** (CSV 5e253e36-75b7-4551-8412-1f5114359c15)
- **24 VOLUM XI 5 QUADRE ELEMENTS NATURALS** (CSV eca360cb-67ed-4129-b653-e09981573f69)
- **25 VOLUM XI 6 QUADRE RESUM ELEMENTS AMBIENTALS-PAISATGISTICS** (CSV f9208cf2-e440-4140-a36f-2e00434c6dc3)
- **26 VOLUM XI 7 QUADRE RESUM ELEMENTS SOCIOCULTURALS I ETNOLOGICS** (CSV 2df3a190-82dd-4a08-8734-72f9b2202a5b)
- **27 DOCUMENT AMBIENTAL ESTRATEGIC 2017** (CSV d8610b16-0d84-42f4-b1e5-e8676310e57e)

La Junta de Govern Local, per assentiment, aprova els acords transcrits en la proposta precedent.

I per a la seva constància a l'expedient, emeto el present certificat, amb l'advertiment de l'article 206 del RD 2568/1986, de 28 de novembre, i a reserva dels termes que resultin de l'aprovació de l'acta corresponent, per ordre i amb el vistiplau de la senyora alcaldessa.

Sitges, a data de signatura electrònica

Vist i plau

L'Alcaldesa
Aurora Carbonell Abella